

lingen af sagerne hos håndværkerrepræsentanterne undlades. Det må dog som hidtil forudses, at et ikke uvæsentligt antal sager vil kræve forudgående undersøgelse i de teknologiske institutter.

Det er endvidere fundet hensigtsmæssigt at ændre sammensætning og funktioner for det udvalg, der hidtil har deltaget i behandlingen af de enkelte sager, således at udvalget fremover fortrinsvis skal være rådgivende med hensyn til fastlæggelse af retningslinjer for sagsafgørelsen og i øvrigt afgive udtalelser over for handelsministeriet og direktoratet vedrørende andre principielle spørgsmål. Afgørelsen af de enkelte sager vil således i almindelighed blive truffet af direktoratet uden forudgående forelæggelse for udvalget, men det forudsættes, at udvalget løbende holdes orienteret om sagsafgørelserne.

Kommissionen har endvidere foreslået, at lov nr. 229 af 3. juni 1967 om garantier for lån til industrivirksomheder udvides til også at omfatte garantier for lån til virksomheder inden for håndværk, og at ordlyden i § 1, stk. 1, i den nævnte lov ændres i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen i § 1, stk. 1, i den fornævnte lov er sålydende:

„I hvert finansår kan handelsministeren inden for et beløb af 30 mill. kr. yde garanti af statskassen for lån til industrivirksomheder, hvis dette findes påkrævet for at bistå ved virksomheders omstilling til ændrede markedsforhold eller for at muliggøre iværksættelse, udvidelse eller rationalisering af samfundsnyttig produktion, navnlig hvor der hertil er knyttet en særlig risiko. Garanti kan kun ydes i det omfang, en hensigtsmæssig finansiering ellers ikke skønnes at kunne gennemføres.“

Ved vurderingen af kommissionens forslag bør det imidlertid tages i betragtning, at det ved en forhøjelse af det årlige udlånsbeløb fra 10 mill. kr. til 20 mill. kr. i henhold til nærværende lovforslag vil blive muligt at tilgodese ikke alene flere, men også noget større projekter end hidtil. Hertil kommer, at der ikke kan fastlægges nogen grænse mellem håndværk og industri, og at ansøgninger uden ændring af lovteksten i garantiloven som regel vil kunne henføres til den bistandsordning, som i det konkrete tilfælde må forekomme mest hensigtsmæssig.

Det er herefter handelsministeriets opfattelse, at den foreslåede ændring i loven om garantier for lån til industrivirksomheder ikke bør gennemføres nu, og at et eventuelt forslag herom først vil kunne motiveres, hvis erfaringen fra de 2 loves administration tilsiger det.

For så vidt angår forslaget statsfinansielle virkninger bemærkes følgende:

Den årlige udlånsbevilling forhøjes i finansåret 1970/71 med 5 mill. kr. og fra og med finansåret 1971/72 med yderligere 5 mill. kr. til i alt 20 mill. kr. Lånerammen forventes fuldt udnyttet i form af tilsagn allerede i det første år; men heraf skønnes dog kun ca. 13 mill. kr. at komme til udbetaling i det første finansår.

Endvidere må der påregnes øgede udgifter i forbindelse med de teknologiske institutters deltagelse i den forberedende sagsbehandling dels som følge af en forøget tilgang af andragender, dels til delvis erstatning for den sagsforberedelse, der hidtil er foregået hos håndværkerrepræsentanterne. De samlede udgifter til den uden for Direktoratet for Egnsudvikling foretagne sagsbehandling beløb sig i finansåret 1968/69 til ca. 306.000 kr. Udgifterne har i januar og april kvartaler 1969 udgjort henholdsvis ca. 60.500 kr. og ca. 101.000 kr. For finansåret 1970/71 skønnes beløbet at ville udgøre ca. 500.000 kr., såfremt nærværende lovforslag gennemføres, hvilket vil nødvendiggøre en forhøjelse af egnsudviklingsdirektoratets driftsbevillinger med 150.000 kr.

Forslagets konsekvenser for den statslige administration vil være begrænsede, og en forøgelse af personalet skønnes at kunne holdes inden for den i bemærkningerne til lov om ændringer i lov om egnsudvikling (Folketingstidende 1968/69, tillæg A, sp. 1277) omhandlede personaleforøgelse: på nogle få akademiske medarbejdere og 1 & 2 assistenter, idet man indtil nu har fundet det muligt at udsætte de pågældende ansættelser.

Lovforslaget har ikke administrative eller finansielle konsekvenser for kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1. Den årlige ramme for udlån foreslås i finansåret 1970/71 forhøjet med 5 mill. kr. og fra og med finansåret 1971/72 med yderligere 5 mill. kr. til 20 mill. kr.

Endvidere er det ved formuleringen af bestemmelsen tydeliggjort, at der også kan ydes lån til udbygning af en virksomhed.

Der er i øvrigt ikke ved den ændrede formulering tilsigtet ændringer i bestemmelsens indhold og rækkevidde, og formålet er som hidtil at tilskynde til og bistå økonomisk ved håndværkets og den mindre industris strukturtilpasning og fremme af disse erhvervs produktivitet og konkurrenceevne.

Der vil som hidtil ikke bestå adgang til at yde lån til driftsfinansiering.